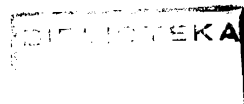

Warszawa, 15 kwietnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

~~1101/15/08~~ 2

Biuro Patentowe
L. 1101/15/08

A 011 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22763.

Kl. ~~45 i, 4/01.~~

45 i 7/02

Feliks Markowski
(Łódź, Polska)
i Albert Neuman
(Łódź, Polska).

Podkowa gumowa z uzbrojeniem żelaznem.

Zgłoszono 12 grudnia 1934 r.
Udzielono 3 lutego 1936 r.

Dotychczasowe podkowy gumowe z uzbrojeniem metalowem wykazują między innemi tę zasadniczą wadę, że guma bardzo łatwo odstaje i odpada od ostoi metalowej, a w czasie ślizgawicy użycie takich podków jest bardzo ryzykowne dla zwierząt pociagowych.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest podkowa gumowa z uzbrojeniem metalowem, nie posiadająca wady powyższej. Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia widok podkowy z góry, fig. 2 — widok spodu podkowy, fig. 3 — przekrój podłużny wzdłuż linii *E—F* na fig. 2, fig.

4 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii *A—B* na fig. 2, fig. 5 — przekrój podłużny wzdłuż linii *G—H* na fig. 2.

Metalowa ostoja podkowy jest wykonana (fig. 2, 3) ze złożonej we dwoje taśmy *p*, z półkolistymi wycięciami na podkowiaki i z odgiętymi występami *a*, które licują z powierzchnią gumy, powiększając w ten sposób tarcie między gumową podkową i śliską jezdnią i zapobiegając upadkowi zwierzęcia pociagowego.

Podkowiaki przechodzą przez otwory *t* ostoi. Wykruszaniu się i wypadaniu gumy zapobiega złożona we dwoje metalowa

taśma *p* ostoi podkowy, gdyż gumę przytrzymuje rowek *ff* oraz wycięcia *kk*, i jak wykazały doświadczenia, taka metalowa ostoja *t*, otoczona gumą, bardzo mocno trzyma tę ostatnią, tworząc z nią jedną całość.

Ponadto podkowy dla koni ciężarowych zaopatrzone są w występ *b*, również licujący z powierzchnią gumy, zapobiegający specjalnie szybkiemu w tym miejscu zbijaniu się gumy i zużywaniu się podkowy.

Również nity *yy*, zaciskające ostoje, wystają swą dolną częścią poza nią i licują z gumą, powiększając w ten sposób tarcie podkowy o śliską jezdnię, narówni z występami *aa*, przyczem można stosować tylko nity *yy* lub tylko występy *aa*, lub razem nity i występy, co zwłaszcza jest ważne dla koni ciężarowych.

Półkoliste wycięcia *p* pomiędzy występami ostoi są w tym celu, aby przez nie swobodnie mogły przejść podkowiaki.

Forma podkowy w odróżnieniu od innych podków tego rodzaju, jest zamknięta, przyczem zamknięcie to uskutecznia się przy pomocy nitów *yy* i sprężystego mostku stalowego *s*.

Doświadczenie poucza, że w tym miejscu, narażonem na bardzo mocne uderzenia, zachodzi często wygięcie żelaznej ostoi wraz z masą gumową, co wszystko razem wpija się w tem miejscu w nieosłoniętą strzałkę kopyta, powodując bolesne

urazy i konieczność usunięcia podkowy oraz przekucie konia.

Tymczasem zastosowanie sprężystego mostku według niniejszego wynalazku, wyklucza tego rodzaju konieczność, gdyż nawet obciążona powyżej wytrzymałości materiału podkowa wraca do swej pierwotnej formy.

W celu ochrony nogi konia i przeniesienia siły pociągowej więcej ku brzegowi kopyta, który jest utworzony z mocniejszej masy rogowej, guma od strony kopyta jest cokolwiek wgłębiona w miejscu strzałki kopyta, a w miejscach *gg* jest wycięte obrzeże w podkowie, w celach jak wyżej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkowa gumowa z wkładką metalową ze złożonej we dwoje blachy, znamiennej tem, że wkładka ta posiada odgięte ku dołowi występy (*aa*) oraz nity (*yy*), licujące z powierzchnią podkowy i zapobiegające ślizganiu się zwierzęcia na jezdni.

2. Podkowa gumowa według zastrz. 1, znamiennej tem, że mostek, łączący końce ramion podkowy, jest wykonany ze sprężynującej stali i wygięty łukowo, w celu zabezpieczenia strzałki kopyta konia.

Feliks Markowski.
Albert Neuman.

FIG. 1.

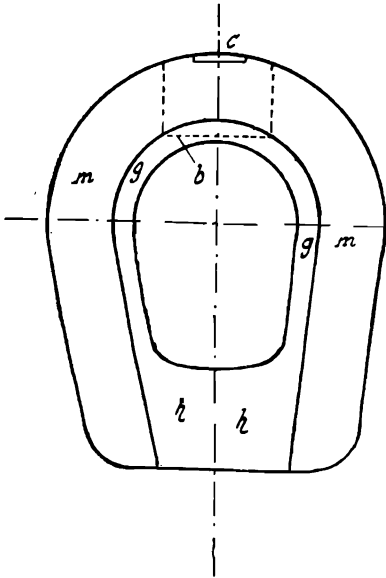

FIG. 2.

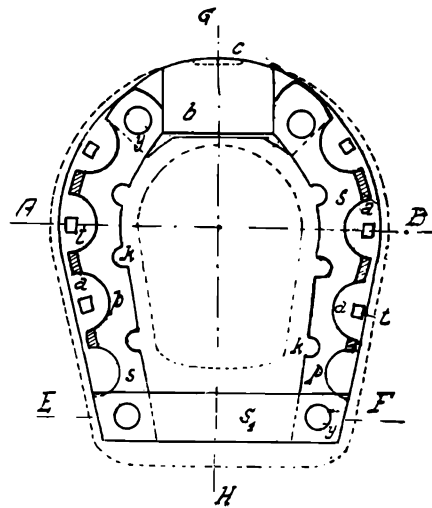

FIG. 3.

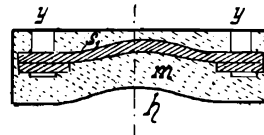

FIG. 4.

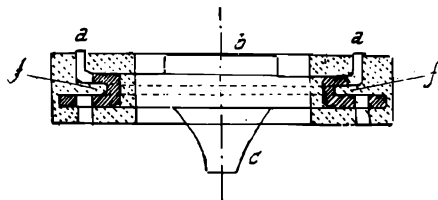

FIG. 5.

